

«Мій Києве, гайда до неї...» (1965)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Мій Києве, гайда до неї.
Гайда, мій Києве-листопад —
В багряно-сизому інеї,
У сизо-збурену небопадъ

Здійми мені хоча б якесь
Літатенятонько нещасне.
Мій Києве, надія гасне.
У тремі серця я увесь.

Забуті, стишені жінки!
Як я вас знаю і не знаю...
Вже стільки літ я забуваю
Одних очей два їжаки.

Що варте ще одне страждання
До всіх вминулених страждань,
І вічне, вічне поспішання
На свято серця і жадань!..

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/mii_kyieve_haida_do_nei